

Postní doba 2022

KUKÁTKO

Římskokatolická farnost u kostela sv. Jiljí
Římskokatolická farnost Brno-Nová Líšeň

Pravá podstata postu není ve zdrženlivosti od pokrmů, ale od hříchu. Kdo se postí jediné od jídla, ten půst snižuje, zneuctívá.

Postíš se? Ukaž to skutkem! Jak, ptáš se?

Takto:

vidíš-li chudého, slituj se nad ním,
vidíš-li svého nepřítele, smiř se sním,
vidíš-li, že tvůj přítel jedná šlechetně, nezávid' mu,
vidíš-li krásnou ženu, nevšímej si jí.

At' se postí nejen ústa, ale i oko, noha, ruka
a všechny naše údy.

At' se postí naše ruka od nespravedlivého majetku.

At' se postí naše noha od chůze za nedovolenými
(špatnými) věcmi.

At' se postí naše oko od všetečných pohledů.

At' se postí naše ucho od pomluv a nactiutrhání
(zbytečného rozebírání chyb druhých).

At' se postí naše ústa od kluzkých slov a tupení.

Jaký můžeme mít užitek z toho, když se sice zdržujeme masa, bližní však ale vraždíme, neboť kdo nactiutrhá, ten podle sv. Pavla vraždí svého bližního.

(Sv. Jan Zlatoústý)

Z FARNÍ MATRIKY 15. 11. 2021 – 18. 2. 2022

Udělené křty ve farnosti

Tobiáš Lukáš Hocko, nar. 25.6.2021, pokřtěn 21.11.2021
Markéta Marie Tomašová, nar. 21.10.2021, pokřtěna 12.12.2021
Matyáš Vojtěch Řehák, nar. 9.11.2021, pokřtěn 23.1.2022
Matěj Ištváněk, nar. 5.9.2021, pokřtěn 6.2.2022

Blahopřejeme

Pohřby z kostela

Marie Waltrová, 87 let, pohřbena 18.11.2021
Jiří Boček, 79 let, pohřben 25.11.2021
Josefa Setínková, 77 let, pohřbena 20.11.2021
Josef Koutník, 86 let, pohřben 30.11.2021
Růžena Špatná, 81 let, pohřbena 22.12.2021
Jana Schreierová, 85 let, pohřbena 23.12.2021
Božena Posoldová, 93 let, pohřbena 13.1.2022
Květuše Šmahová, 83 let, pohřbena 18.1.2022, Slatina
Hedvika Klimešová, 86 let, pohřbena 1.2.2022, Slatina
Antonín Chaloupka, 76 let, pohřben 8.2.2022
Josef Leuchter, 85 let, pohřben 12.2.2022

RIP

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Sobota 19. března – Slavnost **sv. Josefa, snoubence Panny Marie**, mše sv. v 7.30 hodin

Pátek 25. března – **slavnost Zvěstování Páně**, mše sv. v 18.00 v kostele, 18.15 v Salesku

Neděle 10. dubna – **Květná neděle**, mše sv. dle obvyklého pořadu nedělních bohoslužeb.
Při každé mši sv. žehnání jívových ratolestí. Při mši sv. v 10.00 hod. v kostele zpívá farní oktet.

KUKÁTKO

Informace z římskokatolických farností u kostela sv. Jiljí a Brno-Nová Líšeň

Adresa redakce: Pohankova 18, 628 00 Brno, tel.: +420 603 944 709

Web: www.farnostlisen.cz **E-mail:** brno-lisen@dieceze.cz **Vyšlo:** 27. února 2022

Neprodejné!

Vychází pro vnitřní potřebu farnosti. Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků. Anonymní příspěvky nezveřejňujeme.

SLOVO OTCE VÍTA

Když jsme s otcem Františkem Vavrušou přijímali 18.12.1993 kněžské svěcení, bylo to přesně 400 let od kněžského svěcení sv. Františka Saleského. Pro mne, jako salesiána, to mělo jistou symboliku. A když jsme pak po deseti letech navštívili Annecy, stal se mi ještě bližší. Kraj, kde se člověk narodí, spoluvytváří jeho charakter. František Saleský se narodil v kraji špičatých hor, ledovců, údolí hloubených divokými potoky a jezer, které odrážejí širé modré nebe. Kraj okolo Annecy je prostor, který vyzařuje lásku Boha k lidem. Narodil se na hradě, ale s velkým darem: Má nejvládnější maminku plnou víry. Říká se, že první celá věta, kterou František řekl byla: „Dobrý Bůh a maminka mě velmi milují.“ Dobrý Bůh nad Františkem bděl i v době jeho krize víry v 19 letech. A jako výbavu do života mu dal velké srdce. Svatý František měl eleganci a krásu dobrého člověka a fascinoval každého, kdo se s ním setkal. S Ježíšem mohl říct: „Učte se všichni ode mě, neboť jsem tichý

a pokorný srdcem“. „Všichni můžete být svatí, kdekoli jste.“ To byl jeho refrén. V jednom jemu připisovaném vyjádření se praví, že „máme kvést tam kde nás Bůh zasadil“. Mnoho osob se svěťovalo duchovnímu vedení svatého Františka Saleského, mezi nimi Jana de Chantal, mladá vdova, bohatá šlechtična se čtyřmi dětmi. Bylo to v pravém smyslu slova „setkání svatosti“. František ji psával s velkým důrazem: „Držte se stále v Boží přítomnosti, se svatou svobodou ducha, plna důvěry v jeho milosrdenství bez skrupulí, bez tísně a nepokoje. Vložte vaše srdce do ran našeho Pána něžně, a ne silou paží. A v dopise z roku 1604: „Je třeba dělat všechno s láskou, nic násilím.“ Není to jen slogan: je to způsob života. „Láska je měřítkem naší modlitby, protože naše láska k bohu se ukazuje v lásce k bližnímu“ říkal. Svatý František Saleský potvrzuje, že slyšet Boží srdce znamená otevřít své srdce bratřím a sestrám, obojí vnitřně spolu souvisí.

**Drahý, svatý Františku,
vyprošuj nám u Otce své srdce a svého ducha.
Pomoz nám kráčet po cestách lásky,
ať naše víra a náš život nikdy nejsou
vyprahlé a bez nadšení,
ale jsou oživovány tou božskou láskou,
která učiní každou naši činnost plnou lásky.
Ty, který jsi řekl: „Míra lásky k Bohu
je milovat ho bez míry“,
uč nás milovat Boha a bližní bez míry,
abychom stále přinášeli jeho něhu a laskavost.
Pomoz nám překonávat každou lhostejnost,
nesoulad, únavu a strach
a odpovídat s trpělivostí, dobrotou a soucitnou láskou.
Učiň, ať naše myšlenky, slova a skutky
jsou skutečným vyjádřením lásky.
Amen**

(S použitím komentáře Dona Angela Artimeho k výročí 400 let od úmrtí sv. Františka Saleského)

P. Vít Dlapka

POZVÁNKY

POPELEČNÍ STŘEDA – 2. března 2022

Kostel – mše sv. v 8.00 a 18.00 hod.

Salesko – mše sv. v 7.30 hod.

Den přísného postu: zdrženlivost od masa a újmy v jídle. Zdrženlivost od masa zavazuje od 14 let, újma v jídle od 18 let do 60 let.

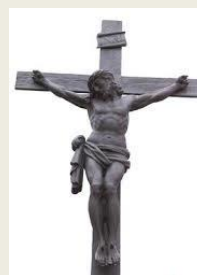
POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA VE FARNOSTI

Sobota 19. března

✚ v kostele sv. Jiljí

✚ 7.30 hod. - mše svatá, následují dvě přednášky

Předpokládané ukončení ve 12.00 hodin.

SVÁTOST SMÍŘENÍ

Kostel je otevřen **1 hodinu před každou mší svatou**, v tuto dobu je možné přijmout svátost smíření. Příležitost ke zpovědi bude také během nedělní křížové cesty v kostele

ZPOVĚDNÍ DNY pro obě farnosti (sv. Jiljí a Nová Líšeň)

✚ úterý 12. 4. od 16.00 do 18.00 hod. v kostele

✚ středa 13. 4. od 16.00 do 18.00 hod. v kostele

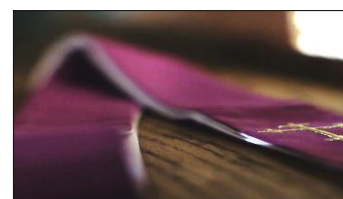
VEČER CHVAL V KOSTELE SV. JILJÍ

Čtvrtek 24.3. v 18.00 hod.

STÁLÁ ZPOVĚDNÍ SLUŽBA V BRNĚ

Kde: v kostele Nalezení sv. Kříže (u kapucínů), Kapucínské náměstí.

Rozpis zpovědníků: <http://www.biskupstvi.cz/zs>

KŘÍŽOVÉ CESTY

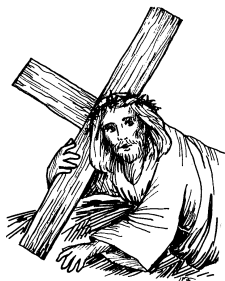
Během postní doby se budeme pravidelně modlit křížovou cestu.

V KOSTELE:

Pátek v 17.30 hod.
Neděle v 15.00 hod.

V Salesku (kaple):

Neděle v 17.00 hod.

POZVÁNKA DO KAVÁRNY

Po nedělní křížové cestě v kostele vás zveme do kavárny na posezení při kávě s krátkým liturgickým tématem.

POSTNÍ PÁTKY V BRNĚNSKÉ KATEDRÁLE

Od 17 hodin je možné zúčastnit se **křížové cesty**, v 17:30 začíná **mše svatá**. Od 18:10 následuje **duchovní promluva**. Po promluvě plynule navazuje **adorace** a **Nikodémova noc** (možnost k duchovnímu rozhovoru nebo svátosti smíření).

Přednášející a jejich témata:

- 4.3. - R.D. Jiří Janalík, kaplan na Biskupském gymnáziu: **Hledáme k sobě cestu**
- 11.3.- R.D.Tomáš Koumal, farář v Brně na Petrově: **Ticho**
- 18.3. - Jan Kříž, jáhen v Brně na Petrově: **Boží sdělení**
- 25.3. - Jan Špilar, trvalý jáhen: **Jak uzdravit komunikaci**
- 1.4. - R.D.Petr Beneš, farář v Brně-Židenicích: **Modlitba**

Duchovní promluvy budou také přenášeny přes YouTube kanál "Katedrála Petrov"

KVĚTNÁ NEDĚLE – 10. dubna 2022

Při každé mši sv. žehnání jívových ratolestí.
Začíná Svatý týden.

Obstarejte si včas ratolesti k žehnání.
Při mši sv. v 10.00 hod. v kostele zpívá farní oktet.

DVĚ MALÉ POZNÁMKY K LITURGII OD O. PETRA

Jeden prošedivělý vtip ze zaprášených koutů teologických kuloárů začíná otázkou: „Víte, jaký je rozdíl mezi teroristou a liturgistou?“ „No ten, že s teroristou se dá vyjednávat...“

Na této nadsázce něco bude. Liturgie, rituální modlitba či rítus svátostí a bohoslužby opravdu není otázkou vyjednávání, osobních preferencí nebo osobní svobody. Je prostě příslušnou autoritou dán a společenství, které takto stejným způsobem slaví, vyjadřuje zároveň jednotu Kristova těla – Církve.

Při mši svaté jsou pravidla obsažena v tzv. IGMR, tedy Všeobecných pokynech k Římskému misálu. Upravují takřka vše: od požadavků na celebujícího kněze, přes služby jáhna, kostelníka, akolytů, ministrantů, kantora, varhaníka a shromážděného lidu, specifikují postoje při liturgii a celkový průběh. Něco je dáno striktně, někde je ponechána volnost a některé situace mají rozhodnout biskupské konference nebo diecézní biskup. V našich farnostech je celkově dobré povědomí o jednotlivých úkonech a ve valné většině děláme vše ve shodě s liturgickými pokyny, nicméně bych se zastavil u dvou věcí.

Tím prvním jsou tzv. prezidenciální neboli předsednické modlitby, při kterých všichni v kostele stojí. Během mše svaté jsou tři. První a třetí je evidentní: je to vstupní modlitba a modlitba po přijímání a jsou uvedeny výzvou „Modleme se.“ Druhá prezidenciální modlitba je trochu schovaná, je totiž uvedena delší výzvou, např.: „Modleme se, sestry a bratři, aby se má i vaše oběť zalíbila Bohu, Otci všemohoucímu.“ Zde se má lid postavit a odpovědět: „Ať ji Bůh přijme ke své slávě a spáse světa.“ Pak následuje samotná modlitba, při které stojíme. Na tuto modlitbu „nad dary“ navazuje nejdůležitější modlitba celé mše svaté, tedy „eucharistická modlitba“, při které rovněž stojíme.

Stání je přerušeno klečením při proměňování, po „Tajemství víry“ zase stojíme až do závěrečného díkuvzdání „Skrze něho a s ním a v něm...“ Samozřejmě koho omezuje např. zdravotní stav, může se posadit.

Druhým momentem, který mi leží na srdci, je způsob svatého přijímání. IGMR uvádí dvě možnosti, mezi kterými se může přijímající svobodně rozhodnout: buď přijme eucharistii na ruku, nebo do úst. Kněz sám nemůže určovat, jaký způsobem se bude eucharistie podávat. Ovšem pokyny dále uvádějí, že tento způsob může upravovat rozhodnutí biskupské konference nebo diecézního biskupa. A toto nastalo s příchodem pandemie Covid 19. Biskupové rozhodli, aby se při mši svaté přijímalo na ruku. Důvodem je snaha o minimalizaci přenosu kapénkové infekce při neočekávanému kontaktu prstů kněze se sliznicemi přijímajícího. Je to tedy skutek ohleduplnosti a lásky k bližnímu, protože ohrožení jsou další farníci a také podávající kněz. A zároveň je zde vědomí, že co do důstojnosti jsou si oba způsoby přijímání rovny. Neplatí, že přijímání „na ruku“ je sice zbožné a uctivé, ale „do úst“ zbožnější a uctivější, případně „na kolenou do úst“ nejzbožnější a nejuctivější. (Pokus o takové stupňování zbožnosti je stejně úsměvné jako pokus o stupňování slova „optimální“.) Rozdíl je snad v historii. Přijímání na ruku je nejstarší praxí doloženou zmínkami biskupů např. sv. Cyrila Jeruzalémského nebo sv. Jana Zlatoústého z konce 4. století. Lze tedy říct, že je tradičnější. Přijímání do úst bylo zavedeno později a bylo praktikováno jen několik posledních století. Tolik jako vysvětlení pro ty, kdo snad ještě váhají, zda snad přijímání „na ruku“ není projevem neuctivosti nebo malé víry.

Poznámka na okraj: Nutno říct, že biskupové vždy žádali, nechťeli nařizovat a ohánět se kánony Kodexu kanonického práva, i když by mohli. Když totiž ve shodě s dalšími biskupy a papežem vyhlášují určitou praxi, byť ne neomylnou ani trvalou,

má se katolík „v poslušnosti rozumu a vůle z nábožnosti [...] vyvarovat toho, co se s ní neshoduje.“ (kán 752, CIC 1983). A morální teolog by dodal, že kdo se takto vědomě a demonstrativně odmítá podříditi právoplatné autoritě, dopouští se těžkého hříchu.

Jak tedy správně přijímat sv. přijímání na ruku? V době epidemie si vzadu v kostele nebo v lavici dezinfikujte ruce. Přijímající předstoupí před kněze tak, že si nejprve z úst sejme roušku, pak položí dlaně na sebe: pravák pravou ruku dolů a levou nahoru, levák opačně. Otevřené dlaně drží před sebou vodorovně, zhruba ve výši prsou. Kněz pozvedne hostii, řekne „Tělo Kristovo“ a přijímající odpoví: „Amen“. Poté mu kněz položí hostii na rozevřenou dlaň. Přijímající buď hned na místě uchopí hostii prsty pravé ruky (levák prsty levé ruky) a vloží si ji do úst, nebo poodstoupí krok stranou a tam postupuje stejně. S hostií neodchází dál do kostela, ani nekoná nad hostií žádnou soukromou adoraci. Hostie je věřícímu podána, aby ji bezprostředně

přijal. Liturgické předpisy nedovolují, aby si přijímající dal hostii z dlaně přímo do úst.

I na ruku je tedy možné přijímat s hlubokou úctou a zbožností, tak, jak to dělali křesťané v prvních generacích, kteří rozhodně nebyli méně zbožní. Pokud nemůžete přijmout na ruku (chápu, že kdo se např. pohybuje o berlích, nemá volné ruce), prosím, abyste šli v průvodu jako poslední. Pokud totiž bude někdo přijímat do úst, tak si kněz musí před každým dalším podáváním opět dezinfikovat ruce.

Přijetí na ruku v těchto podmínkách je tedy i projevem hluboké úcty ke Kristu, přítomnému právě v mém bližním: nechci, aby se někdo cítil kvůli mně ohrožen. Ze stejného důvodu bylo zavedeno i nošení respirátorů a roušek – příkaz k jejich nošení v uzavřených prostorách nebyl dosud zrušen.

o. Petr

(Podrobnější informace je možno najít na www.vira.cz a také na stránkách www.svatymichalbrno.cz).

TAK UŽ STAVÍTE?

Tuhle otázku mi často kladou přátelé a známí, když se někde potkáme. „Zatím řádíme s pastelkami a malujeme,“ zní má odpověď, „kyblíček, lopatička i bábovičky musí počkat.“ Ano, je to zdlouhavé, zdánlivě se nic neděje, ale věřte, že projekt nespí. V poslední době se dokonce hodně posunul. Ano, stále jsou to malůvky na papíře, ale přinášejí nové myšlenky a změny.

Tou největší změnou oproti původní je nové uspořádání společenských prostor a kostela. Zatímco původní skica počítala se společenským sálem a pastoračním zázemím vedle kostela, současný návrh, na které se pracuje, jej přemístil pod kostel. Zároveň došlo k zeštíhlení a zvýšení budovy kostela, která tak tvoří výraznější dominantu. Výhodou tohoto řešení je

menší zastavěná plocha, a tedy i menší režijní náklady. Tato varianta je aktuálně rozpracovávána architekty a jakmile se podaří dovést studii k publikovatelné podobě, bude představena ve farnosti.

Realizátorem tohoto projektu je farnost Brno-Nová Líšeň, která spolupracuje s Nadací pro radost. V souvislosti s přípravou projektu vznikly ve farnosti dvě pracovní skupiny. Jedna je stavební a diskutuje podobu budoucího komplexu tak, aby vyhovoval požadavkům na farní život. Druhá skupinka je ekonomická, ta hledá způsoby, jak projekt zajistit po finanční stránce. Ještě zamýšlím sestavit PR skupinu, která by se zabývala propagací a medializací projektu.

Ještě bych rád poděkovat za pomoc při získávání finančních prostředků, ať už

distribucí kalendářů, získáváním sponzorů i osobními dary. Díky vám se dosud podařilo ve farnosti získat tři a čtvrt milionu korun. Nadace pro radost také nadále sbírá tak, abychom pak dali prostředky dohromady a zrealizovali stavbu. Vzhledem

k situaci na trhu, zvyšování cen a podobně lze očekávat, že bude nutné mít k nejméně 130 milionu Kč. Kéž Bůh dá, aby se dílo s jeho požehnáním dokončilo.

o. Petr

PŮVODNÍ NÁVRH

NOVÝ NÁVRH

KLAS

Stojíme na prahu postní doby. Času, který je nám dán, abychom pochopili nasměrování cesty každého z nás. Šest týdnů postu, ticha, času pro sebe, modlitbu i dobré skutky. Svým způsobem nejpožehnanější, nejintenzivnější a nej-mystičtější část roku. Pojďme se tedy společně podporovat v růstu ale zároveň i k pokoře s cílem naplnit náš život vnímavostí a poslušností k Božímu slovu.

Mělo by jít o naše vnitřní obrácení se k Bohu. O čas, prohloubit náš vztah k Ježíši, kterému otvíráme nejhlubší zákoutí své duše. Jsme ochotni vydat se na cestu, oprostít se od strachu z neznáma a od výmluv a pohodlnosti? Zpočátku se nám nechce přehrabovat v tom našem smetišti, které před světem pečlivě střežíme. Ale když si připustím skutečnost, že mě Ježíš dávno dobře zná a není překvapený, ani mnou znechucený, protože každého člověka miluje opravdovou láskou, když ho vpustím do svého srdce, můžeme společně zase všechno vyčistit. Bůh ukazuje, kudy máme jít a jak se zbavit svých pohodlných návyků. Pokud odložíme přetvářku, opravdu po Bohu toužíme a jsme schopni Pánu naslouchat, všechno se změní.

K tomu nám může pomoci Bohem pověřený zpovědník a tři základní pilíře postní doby: **Modlitba**, která člověka očišťuje. Největší věci se vždy odehrávají ve skrytosti. **Půst** – omezení, které nás vede k odpoutání od sebe samého a **almužna**, která upíná náš zrak k potřebným. Pomáhá nám vidět v druhých Ježíše a milovat je. Budeme-li pozorní, tak pochopíme, co pro nás Bůh připravil, kam nás směřuje. A vždy nás k našemu úkolu vybaví vším, co potřebujeme. Pomůže nám zasít, ale o úrodu se už starat nemusíme. A ještě někdo je tu důležitý. Duch Svatý.

Bez jeho pomoci bychom sotva co dokázali v sobě změnit. Jedině s jeho vanutím lze prožít skutečné Velikonoce – svátky radosti, naděje, lásky i odpuštění. Svátky, kdy se vzkříšený Pán zabydlel v našich srdcích, jak to krásně vyjádřil Guy Gilbert: „Vznešený kříž, který mi dává každý den sílu k tomu, abych překonával sám sebe. Kráčet vpřed a nepřestávat vidět v sobě, v tobě, toto světlo vzkříšení, které mě čtyřicet hodin denně vybízí dávat vše, aby se již zde na zemi, uprostřed nesčetných křížů, budoval ráj lásky...”

A ještě jeden dárek – výzvu tohoto předjaří dostáváme. Něco, co jsme ještě před pár lety brali jako samozřejmost. Otevíráme znovu naše pravidelné setkávání v KLASu. Místo, kde se můžeme se svými vrstevníky pobavit, potěšit, obohatit, zasmát i obdarovat. Prožívat zde společnou radost i učit se naslouchat druhým.

Každý sudý pátek od 16.00 hod. se ve farní kavárně můžeme těšit na zajímavá témata:

„Mám, co jsem dal druhým“ – A. C. Stojan.

„Lidé se budou cítit dobře v naší blízkosti, když z nás bude vyzařovat náš Pán, který se nám dává jako pokrm“ – Matka Vojtěcha Hasmandová (SCB)

Duchovní hudba má dar otevírat lidská srdce

Vidět Boží zázraky všedních dnů

Pražské Jezulátko

Z přátelských dopisů Boženy Němcové

Alfons Mucha Slovanská epopej

Po stopách našich křestních jmen... a další.

Na setkání s Vámi se těší animátorka Iveta Kolářová.

DOBA COVIDOVÁ A INFODEMIE

Už několik měsíců zápasím s pokusem napsat tento text. Nakonec mi to nedalo a ráda bych se podělila o krátkou úvahu spojenou s dnešní dobou. Víte, že jsou i dnes lidé, kteří nevěří, že je Země kulatá? Představují si ji jako velkou placku s ledovým prstencem okolo (asi aby tučňáci nespadli přes okraj). Žádný vesmír podle nich ve skutečnosti není, nebesa se klenou jako kupole jen kousek nad naší hlavou a tím to všechno končí. Přistání na Měsíci byl podvod, ve skutečnosti se odehrálo někde ve filmovém studiu. Proč o tom píšu? Zvláštní je, že počet těchto lidí neklesá, ale narůstá, ačkoliv neustále narůstá i naše vědecké poznání a svět. A my se můžeme ptát, co se to s námi děje.

Posuňme se jen o kousek dále. Možná nemáme ve svém okolí nikoho, kdo by věřil na placatou zemi, ale myslím si, že poslední dva roky nám více než dostatečně ukázaly, že záplava informací a dezinformací ohledně COVID-19 stačí i na to, aby se v ní utopil průměrně vzdělaný člověk. A ač možná nevěříme na ledové stěny kolem Země, přiznejme si, že ledové stěny, které vykryštalizovaly z různorodosti pohledů na věc, úspěšně rozdělují nejen společnost jako celek, ale i rodiny, farnosti a jiné typy společenství, v nichž žijeme.

Nechci teď psát o tom, co se má, či nemá dělat a jestli se lidé mají či nemají očkovat atd., protože informací je k dispozici dost (až moc). Nechte mě ale nabídnout pár postřehů. Hned na začátku mne překvapila jedna věc: mám vystudovanou molekulární biologii a genetiku, ale protože tento obor pádí dopředu neskutečně rychle a já už v něm několik let přímo nejsem, snažila jsem se k vakcínám najít odborné informace, a především kontaktovat kolegy, kteří jsou stále přímo u zdroje a názor jsem si udělala až po konzultaci s nimi. Stejně ale průběžně sleduji vyjádření odborníků, a především konkrétní data a trendy v souvislosti s vývojem pandemie a jsem ochotna názor revidovat, pokud by se

vyskytly nové informace. I další moji bývalí spolužáci měli tendenci více se o tématu dozvědět, než si názor udělali. Jak to, že to nepotřebovala velká část naší společnosti, která tento obor ani nikdy nestudovala? Jak to, že lidé prostě vědí, jak to je? V médiích se vedle odborníků k tématu zasvěceně vyjadřuje kdejaký herec, zpěvák, či stomatolog a někdy se skoro zdá, že všechny názory mají stejnou váhu!

Pracuji na univerzitě Palackého v Olomouci, kde jsme se v jednom výzkumu zabývali konspiracemi ohledně pandemie. Znepokojilo mne, kolik lidí v ČR i ve světě přičítá aktuální stav nějaké zlovolné lidské aktivitě. Např. minulý rok se 2/3 Čechů ztotožnily s alespoň jednou z následujících teorií: COVID-19 je biologická zbraň, program na eliminaci seniorů nebo nástroj kontroly nárůstu populace. A to jsem se tehdy ještě neptala, kolik lidí si myslí, že s vakcínou dostane čip, pomocí něž je bude někdo sledovat (což si dle různých studií myslí pětina až čtvrtina Američanů a podobná čísla najdeme i v jiných zemích) anebo že COVID-19 vůbec neexistuje. Samozřejmě, že takovýto pohled na svět potom ovlivňuje nejen chování lidí (např. dodržování bezpečnostních opatření), ale polarizuje i společnost. Odborníci mluví o tom, že vedle pandemie prožíváme i tzv. „infodemií“ a že dezinformace kolem COVID-19 se bohužel šíří ještě rychleji než virus sám, ačkoliv existují oficiální stránky, na kterých jsou ověřené informace určené veřejnosti (stránky WHO, ministerstva zdravotnictví, státního ústavu pro kontrolu léčiv atd.) a oficiální databáze a přehledy (např. www.ourworldindata.org).

Proč tomu tak je? Ukazuje se, že živnou půdou dezinformací je strach a pocit bezmoci. V nejisté, zmatené době poskytují konspirační teorie vysvětlení, kterého se dá chytit, uspokojují potřebu rozumět situaci, dávají jakýsi pocit jistoty a kontroly a posilují pozitivní sebeobraz. Jsou jako ty

ledové zdi kolem planety, které nám brání v pádu do (domnělého) prázdna. To je jeden z důvodů, proč je těžké situaci racionálně vyřešit. Další důvod je, že je naše společnost paranoidní ve špatné oblasti. Její nezanedbatelná nevěří názoru většiny odborníků v oboru proto, že už si udělala názor vlastní, založený na informacích, které hledají na sociálních sítích či vyhledávacích serverech. Těm totiž naopak z nějakého důvodu věří bezvýhradně, ač se jedná o informace nepodložené. Přitom jim nevadí anebo neví, že pokud nemají cíleně vypnuté sledování vyhledávací aktivity, právě tyto platformy o nich shromažďují informace, na jejichž základě jim potom nabízí další stránky s podobnou tematikou. Samozřejmě, že jde přitom primárně o zisky z reklamy, která je na těchto

nebo metaanalýzy k tématu anebo si alespoň udělá samostatnou poctivou rešerši literatury? Není toto role odborníků, kteří mají čas i znalosti k tomu, aby se vyjádřili nejkvalifikovaněji? Jistě, vidíme, že ani odborníci se vždycky neshodnou. To k vědě patří. Ale postupně je vidět, kam vede hlavní proud, co si myslí většina z nich. A s tou většinou bych šla. Když většina těch, kteří tomu rozumí, změní názor, změním ho taky. Sama ze sebe totiž těžko přijdu s něčím chytrějším.

K morálnímu/duchovnímu hledisku: vlastně mi to přijde na podobnou notu. Může mi stačit, že k celému problému vyjádří nejvyšší církevní představitelé včetně Svatého otce? Anebo je na každém z nás, aby sám hledal „morálně správnou cestu“? Nepůjdu do argumentů pro a proti,

stránkách umístěna, vedlejším důsledkem ovšem je posilování informační bubliny (čím více něco vyhledávám, tím více se mi zobrazuje obsah podobného typu a tím méně je prostor pro jiné pohledy).

Kromě toho je naše doba klamavá v další věci: tvrdí nám, že existuje cosi jako instantní znalost. Že se stačí podívat na pár videí na Youtube a můžu přednášet kvantovou fyziku! Lidé bohužel nerozlišují mezi nepodloženými informacemi a skutečně odbornými zdroji, mezi nimiž navíc existuje šedá zóna nejrozumnější literatury, která pravdu v různé míře obsahovat může a nemusí. A když už mluvíme o odborných textech, jaká část naší společnosti má k nim skutečný přístup? Pokud nepracujete na univerzitě, k většině kvalitních zdrojů se nedostanete, protože jsou placené. A mnohé texty, které se odborně tváří a jsou na internetu k nalezení vůbec neprošly řádným recenzním řízením, které má zajistit určitý standard kvality. Kdo z neoborníků toto ví a pozná? Kdo si hodnotí kvalitu studií, počet respondentů, metodologii, správnost interpretací? Kdo hledá přehledové studie

církevních vyjádření je dost. V duchu tohoto příspěvku chci jen znovu zdůraznit faktor informovanosti: Kdo z těch, kteří argumentují tím, že se v nějaké fázi výzkumu vakcíny využily již dlouho existující linie lidských embryonálních kmenových buněk, si totéž ověřuje u všech ostatních léčiv a přípravků, které užívá? Protože ačkoliv vědci hledají jiné možnosti, bohužel se tytéž buněčné linie ve farmakologii ve velkém používaly a používají. Konzistentní postoj by tedy v tomto případě znamenal, prověřit si to úplně všude, ale to už jsme opět mimo možnosti běžných smrtelníků. Anebo tento „morální argument“ platí jen pro vakcínu proti COVID-19 a pro paralen či léky na kašel už ne? A když už jsme u morálky, koho kdy napadne zpovídat se z toho, že šířil informace, kterým ve skutečnosti nerozumí, které jsou nepodložené a způsobují zlo ve společnosti?

Být sama sebou je pro mne velká hodnota. V mnohých oblastech se za to těžce bijí. Ale odsud posud. Přiznám se, že mne zároveň unavuje dnešní doba, která

zbožštila individualismus a jako největší hřích vidí „být součástí stáda“. Co je tak ponižujícího na tom, že si nechám poradit, když nerozumím vysoce odborné problematice? Není to spíše náš narcismus, který nám brání přijmout vlastní omezenost a limity, i ty znalostní?

Chápu, že ne vždy může člověk věřit třeba představitelům státu. V této zemi jsme si už zažili dost, aby to opravňovalo určitý druh obezřetnosti. Ale můžeme se přece rozhlédnout po světě. Pokud existuje určitý jednotný trend navzdory různým vládám, celosvětové odborné zdroje a výzkumy, snad už to říká něco více. Můžeme samozřejmě zpochybnit i to. Třeba se jedná o obrovský celosvětový podvod. Třeba věda není vědou a všechna data jsou vymyšlená. Třeba se i církve seplete, všichni jdeme do záhuby a spravedlivý Bůh nám to jednou spočítá (16 % naší populace si stejně myslí, že pandemie je Boží trest a dalších 21 % se toho trochu obává).

Myslím si, že tady by mělo přijít ke slovu duchovní rozlišování. Sv. Ignác říká, že všechno na světě nám může pomáhat k Bohu a toto může být zároveň to

nejjednodušší kritérium: jestliže zpochybním vše výše uvedené, pomáhá mi to k Bohu? Pomáhá mi to být lepším člověkem, žít to nejkrásnější ve mně, svědčit o Boží lásce? Právě na tomto bodě se to pro mne láme. Třeba se mýlím.

Možná je Země opravdu jen velká placka a na jejích krajích klovou tučňáci do ledových stěn. Možná je svět kolem opravdu zlý a nepřátelský a je potřeba mít se neustále na pozoru a příliš mu nevěřit. Možná odborníci nejsou dostateční odborníci a ve skutečnosti bych si všechno měla nastudovat sama. Možná je Bůh tvrdý a nelítostně „spravedlivý“, takže mi jednou spočítá i ta přestoupení, o kterých ani nevím. Ale i kdyby to tak bylo, raději se budu mýlit proto, že jsem příliš důvěřovala a byla světu a životu otevřená než pro to, že jsem nevěřila nikomu a kolem svého života jsem postavila tak silné a dokonalé zdi, že jsem sama zůstala zazděná uvnitř. Jedna cesta mne vede k životu a k Bohu, druhá ne, a právě proto si nechávám hluboké nebe nad hlavou, víru v dobrého Boha a víru v dobro v druhých a ve světě...

K. Maliňáková, SDJ

METODĚJ HOŠEK - líšeňský farář a poutník do Svaté země

Viktor Hugo, Pierre-Auguste Renoir, Karl Jaspers, George Washington, Svatopluk Čech, Mikuláš Koperník, Galileo Galilei, Abraham Lincoln, Thomas Alva Edison, Jules Verne, Jan Werich... To je několik osobností, které slavily své narozeniny v únoru.

V Líšni bychom neměli opomenout osobnost faráře Mons. Metoděje Hoška, od jehož narození uběhne 25. února 162 let. Víím, není to zvláštní kulaté datum. Ale je to příležitost si toto "kněze-lidumila", jak jej označuje brněnská internetová encyklopedie, připomenout. Rodák z Doubravníka, vysvěcený na kněze 1883,

byl v líšni nejprve farním vikářem (kaplanem) a od r. 1892 až do r. 1939 farářem. Byl činný v mnoha spolcích, založil "Tělocvičný odbor Jednoty Svatojosefské v Líšni", ze kterého povstalo katolické sdružení Orel. Za jeho působení byl přestavěn kostel v Líšni, zbudována kaple a hřbitov ve Slatině, obnovena kaple Na Kostelíčku.

Po více než 50 letech duchovní služby dožil v klášteře boromejek a 2. září 1943 zemřel. V tomto čísle Kukátka si můžete přečíst část kázání, které P. Hošek pronesl při pouti do Svaté země.

o. Petr

Kázání P. Hoška

Listoval jsem onehdy knihou "Do Svaté země", která je jakousi reportáží 2. moravské poutě do Svaté země, která se konala v r. 1910. Poutě se účastnilo na 500 poutníků většinou z Moravy a mezi organizátory duchovního programu jsem našel také jméno dlouholetého líšeňského faráře Metoděje Hložka. Narodil se v Doubravníku (stejně jako náš současný farář o. Petr Šikula) 25. února 1860 a zemřel 2.9.1943. Do Líšně přišel přesně před 130 lety a byl zde farářem dlouhých 50 let. Kromě horlivé kněžské služby se

angažoval také v politice, sociálním hnutí, ve sportu, a dokonce i jako novinář. To je podrobně popsáno v publikaci „Z duchovního života Líšně ve druhé polovině 19. a v první polovině 20. století“ (Martina Svobodová, diplomová práce, MU Brno, 2012). Mě však zaujalo jeho poutnické nadšení – v diecézním archivu v Rajhradě je řada jeho žádostí o povolení účasti na poutě po monarchii, do Říma a také do Svaté země. Jako zkušenému cestovateli mu byla svěřena úvodní přednáška pro poutníky na cestě lodí z Terstu do Palestiny. Uvádím krátkou ukázkou:

Ježíš Kristus zůstavil nám příklad, abychom ho následovali. Sám pravil: „Kdo chce za mnou přijít, následuj mě!“ Kristus volá i nás, jděme i my za Kristem! Za ním až na poušť putovali zástupové z daleka, aby jim pomohl: nemocní, aby je uzdravil, hladoví, aby je nasýtil, hříšníci, aby u něho našli odpuštění a klidu duše své. Pojďte za mnou,“ volal Pán Ježíš — volá i nás, abychom šli za ním na ona posvátná místa, kudy kráčet. Ježíši můj, kde jsi, abys i nás uzdravil, potěšil, posílil a očistil?

Všude je Ježíš Kristus v nejsv. Svátosti oltářní přítomen, v každém kostele můžeme ho uctívat. Než srdce lidské touží spatřit ta místa, kde Ježíš Kristus se zrodil, žil, pracoval, kde kázal, dobře činil; srdce lidské touží popatřit na Kalvárii, kde trpěl, vyplakati se za hříchy jako Marie Magdalena u jeho hrobu...

Co podniká člověk, aby splnil touhu, a často hříšnou? Obětuje jmění i život, aby dosáhl splnění. A my bychom se chvěli před malou obětí, kterou přinášíme Kristu a touze duše své? Jaké obtíže? Kristus Pán pro nás nesl kříž na Kalvárii a třikrát pod ním klesl; i my vezmeme ten kříž obtíží a nepřijemnosti na této cestě! Vždyť jdeme za tím, po kterém touží duše naše.

Milí přátelé! Jak mocně dotýkají se nás slova Joele proroka: „Obraťte se ke mně celým srdcem svým, s postem, pláčem a kvílením a roztrhněte srdce svá, a ne roucha svá!“ V mnohém zhřešili jsme všichni. Poznejme vinu, kajícně jí želme, a za ni zadost učiňme! Tak obětujme i tuto pouť se všemi obtížemi jako pokání za hříchy své...

Tam kráčet budeme na posvátných místech, kudy kráčet Spasitel, tam stoupati budeme v šlépěje Ježíše Krista krvavé. V Betlémě sestoupíme do jeskyně, kde panenství vydalo nejskvostnější plod, poklad, kde spasení naše se ukázalo. Kde pastýři se klaněli dítěti chudému v plenkách ovinutému a ležícímu v jesličkách, kde prozpěvovali andělé a volali i na nás: „Jděte do Betléma, neboť zvěstuji vám radost velikou: narodil se vám Spasitel, klanějte se jemu!“

Moc se mi líbí, jak farář Hošek zakomponoval do itineráře poutě Boží slovo, aby duchovní užitek byl opravdový. Je to vsutku pozvání na bohoslužbu, ne na pouhý turistický výlet. Kéž bychom se i my tak připravovali na každou pouť.

Plné znění přednášky bude uvedeno na www. stránkách líšeňské farnosti.

A. Svoboda

SALESIÁNSKÉ STŘEDISKO MLÁDEŽE – DDM BRNO-LÍŠEŇ
Kotlanova 13, 628 00 Brno, www.salesko.cz, tel.: 544 232 641

STALO SE

OSLAVA S DONEM BOSKEM

Don Bosko, italský kněz pracoval s opuštěnou mládeží. Své spolupracovníky pojmenoval Salesiány. Ti v Líšni působí 30 let a zasloužili se o vybudování Saleska. Tradičně slavíme Dona Boska poslední lednový den. Letos jsme oslavu spojili s pololetním vysvědčením a ve čtvrtek 3. února se mohli zájemci prohánět po ledové ploše u Saleska. Kdo se prokázal vysvědčením, bruslil zdarma. Od 14.00 do

15.30 byly na ledě připraveny atrakce a soutěže, třeba střelba na branku, házení do panáka, překážkový slalom. V další části kluziště probíhaly společné hry na ledě. Na deseti stanovištích na děti čekaly otázky ze života Dona Boska. Kdo odpověděl, dostal malou odměnu. Kolem Saleska byla možnost si projít Cestu s Donem Boskem a za správné odpovědi si každý odnesl drobnou odměnu.

R. Lorencová

HVĚZDA NAD SUPERMARKETEM

Jedinečnou příležitost prožít vánoční vystoupení na konci ledna měli děti a jejich rodiče z dramatického kroužku v Salesku. V uplynulém pololetí holky a kluci z „dramatáku“ pečlivě nacvičovali vánoční hru, kterou měli předvést o Vánocích. Děti se velmi těšily, ale kovidová situace kolem svátků nám zamíchala s termíny tak, že vystoupení se mohlo uskutečnit až

poslední lednový den. Přes všechna možná úskalí se děti svých rolí zhostily výborně. Velká pochvala jim patří i za to, že dovedly rychle naskočit do alternujících rolí svých kamarádů, kteří nemohli kvůli karanténám přijít. Děkujeme všem účinkujícím i hostům za příjemnou atmosféru a těšíme se na další akce. rl

VALENTÝN NA LEDĚ

Svátek svatého Valentýna jsme oslavili 11. února na ledě v bloku od 14.00 do 15.30, s bruslením zdarma. Skrze různé tematické hry a soutěže si děti kromě

skvělých zážitků odnesly i malé čokoládové srdce, to symbolizuje podporu, kterou svatý Valentýn poskytoval všem zamilovaným.

KLUIŽIŠTĚ SALESKO

V letošní šesté sezóně, kterou jsme začali 3. prosince jsme bez přerušení pokračovali i v lednu a únoru. Jsme rádi, že tentokrát počty návštěvníků z důvodu pandemických opatření nemusely být omezovány. Ve všední dny v dopoledních hodinách bruslení hojně využily školy (MŠ, ZŠ, gymnázia), ve večerních hodinách a o víkendech i v dopoledních hodinách kluziště využily pronájmy hrou amatérského hokeje nebo k rodinnému bruslení. Po dobré zkušenosti z prosince a ledna, tak i v únoru pokračovala nabídka Školy bruslení pro děti do 7 let, kterou jsme uskutečnili ve spolupráci s HC Warriors Brno a MČ Brno – Líšeň.

Děkujeme MČ Brno – Líšeň za podporu při zajištění správného chodu mrazicího zařízení, které od opravy na začátku sezóny funguje bez poruch. Děkujeme návštěvníkům za trpělivost, když přišli na bruslení a z důvodu většího počtu lidí museli chvíli čekat ve frontě. Salesko zajišťuje tři měsíce celodenní provoz kluziště s čtrnácti dobrovolníky a zaměstnanci (pokladna, půjčovna, příprava ledové plochy, úklid, úhrady energií). Za veškerou námahu je nám největší odměnou vidět spokojené bruslaře. Věříme, že jste si bruslení na kluzišti pěkně užili.

P. Matula SDB, ředitel Saleska

CHYSTÁME PRO VÁS

26. 3. Jarní salesková burza od 16.00 do 18.00 hod. - více informací najdete na našem webu. Těšíme se na vás!

BUĎ, BUDEME BRATŘI, NEBO SE VŠE ZHROUTÍ

Tuto silnou varovnou výzvu poslal do světa papež František ve videoposelství k Mezinárodnímu dni lidského bratrství 4. února letošního roku. Den lidského bratrství byl vyhlášen při podpisu Dokumentu o lidském bratrství při papežově historické návštěvě Spojených arabských emirátů (SAE) roku 2019. Dějištěm letošních oslav na téma „Pod

jedním nebem" je dubajská výstava Expo 2020.

„Všichni žijeme pod stejným nebem, bez ohledu na to, kde a jak, na barvu pleti, náboženství, společenskou třídu, pohlaví, věk, zdravotní stav a ekonomické podmínky. Pandemické období nám to ukázalo. Ve jménu Stvořitele se máme navzájem uznat za bratry a sestry. Není

čas na lhostejnost: buď budeme bratři, nebo se vše zhroutí," varoval papež. Ahmad at-Tajjib, vrchní imám káhirské univerzity Al-Azhar a neformální autorita sunnitských muslimů se ve svém poselství osobně zavázal „odstranit všechny podněty k nenávisti, konfliktům a válkám". A svým poselstvím se připojil i americký prezident Joe Biden. Vyzval, abychom „spolu hovořili a podporovali toleranci, začlenění a porozumění". Je škoda, že papežovo poselství nezmínily naše sdělovací prostředky, které nám místo toho každodenně přináší jen zneklidňující zprávy o vzrůstajícím vojenském napětí na hranicích mezi Ukrajinou a Ruskem. Nepřehlédneme, že i muslimové jsou naši bratři a sdílí s námi stejné starosti o pokoj a mír ve světě.

Až zaslechneme v nadcházející postní době výzvy ke změně smýšlení, připojme si tam i změnu pohledu na sousedy, spolupracovníky, politiky, ale také muslimy a vyznavače jiných náboženství. Je to

naléhavé pro naši záchranu a záchranu světa.

A ještě krátký dodatek. V říjnu 2020 vyšla encyklika papeže Františka *Fratelli tutti* – o bratrství a sociálním přátelství. V českém překladu ji vydalo Karmelitánské nakladatelství v r. 2021. Text encykliky obsahuje naléhavé výzvy nejen pro křesťany, ale pro všechny obyvatele naší planety. Není to jen kritika individualizmu, ztráty smyslu pro společné dobro a vylučování slabých a chudých ze společnosti, ale také povzbuzení k solidaritě, k vzájemné spolupráci a setkávání všech lidí dobré vůle.

FRATELLI TUTTI

POPE FRANCIS

Napadl mě dobrý námět pro ty, co posílají zprávy po Facebooku nebo mailovou poštou – co kdybychom si posílali úryvky z myšlenek papeže Františka – z jeho kázání, projevů a třeba z této encykliky.? To by byla misie!

A. Svoboda

KŘÍŽOVÁ CESTA NA KOSTELÍČKU

Tradici Velkopáteční křížové cesty na Kostelíčku s procesím v čele s Kristem umučeným na kříži, kterou započali v Líšni zhruba před 25 lety Salesiáni a nyní ji několik let organizuje Orel-Líšeň, se bohužel nemohla v minulých letech uskutečnit. V minulém roce jsme připravili křížovou cestu v trochu jiné podobě, neboť bylo zakázané shromažďování vícero osob na jednom místě současně. Místo tradičního průvodu jsme rozvěsili na stromy v okolí Kostelíčku jednotlivá zastavení křížové cesty. Letos jsme se rozhodli tyto varianty zkombinovat.

Od Popeleční středy (od 2.3.) do Slavnosti Zmrtvýchvstání Páně (do 17.4.) najdete v okolí Kostelíčku křížovou cestu s texty pro děti i dospělé.

15. dubna 2022 na Velký pátek v 10 hodin na Kostelíčku se uskuteční tradiční průvod s křížem doprovázen texty křížové cesty.

M. Chaloupka